

ger, herunder med hensyn til i givet fald i fornødent omfang at gengive (dele af) indholdet af en forklaring i præmisserne.

Det foreslåede stk. 4 indeholder regler om, hvornår indholdet af en forklaring skal optegnes i retsbogen, uanset at der er sket lydoptagelse. Det foreslåede stk. 5 indeholder regler om, hvornår der skal afgives en supplerende redegørelse med en gengivelse af forklaringerne svarende til kravene til dommens sagsfremstilling efter § 218 a, stk. 1, 1. pkt. Der henvises herom til bemærkningerne til de foreslåede stk. 4 og 5 nedenfor.

Herudover foreslås det i stk. 2, 2. pkt., mere generelt, at retten kan bestemme, at indholdet af forklaringen skal optegnes i retsbogen efter retsplejelovens almindelige regler, dvs. § 870, stk. 1.

Bestemmelsen giver mulighed for, hvis det måtte vise sig relevant, at tilrettelægge forsøgsordningen sådan, at der i visse sager sker både lydoptagelse og traditionel protokollering i retsbogen. Det forudsættes, at det i givet fald vil fremgå af de retningslinjer, som retspræsidenten (på Bornholm dommeren) kan fastlægge efter drøftelse med Domstolsstyrelsen, jf. det foreslåede stk. 1, 2. pkt., hvis en del af forsøget skal gennemføres på denne måde.

Bestemmelsen giver endvidere mulighed for, at retten – uanset de generelle retningslinjer for forsøgsordningen – konkret kan beslutte, at en forklaring eller alle forklaringerne i en bestemt sag skal protokolleres i retsbogen på sædvanlig måde, uanset at der også sker lydoptagelse af forklaringen. Der foreslås ikke bestemte kriterier for, hvornår retten kan træffe bestemmelse om protokollering, og det vil således bero på rettens skøn, om f.eks. sagens karakter taler herfor. Rettens beslutning om, hvorvidt der skal ske protokollering efter stk. 2, 2. pkt., er en judiciel afgørelse, der som udgangspunkt ikke kan kæres, jf. retsplejelovens § 968, stk. 4, om kære af beslutninger, der afsiges under hovedforhandlingen eller dennes forberedelse.

Det bemærkes, at fravigelsen af § 218 a, stk. 1, 1. pkt., om gengivelsen af forklaringerne i dommens sagsfremstilling ligeledes er fakultativ for retten, jf. formuleringen ”behøver ikke at gengives”. Det står således retten frit for i givet fald at gengive en eller flere forklaringer i dommens sagsfremstilling, uanset at der er sket lydoptagelse af disse forklaringer.

Det foreslåede *stk. 3* angår adgangen til selve lydoptagelsen. Stk. 3 er udformet på samme måde som retsplejelovens § 186, stk. 4 (der ikke er trådt i kraft), om gennemsyn af billed- og lydoptagelser, der er foretaget i medfør af § 186, stk. 3 (der heller ikke er trådt

i kraft), med de forenklinger, der følger af, at den foreslåede forsøgsordning alene omfatter straffesager og kun lydoptagelser (og altså hverken civile sager eller billedoptagelser).

Det foreslås i stk. 3, 1. pkt., at tiltalte har adgang til at høre en lydoptagelse af en forklaring, medmindre tiltalte ikke havde adgang til at overvære forklaringen. Når tiltalte har skullet forlade retssalen under en forklaring og derfor ikke har hørt forklaringen, jf. retsplejelovens § 856, har tiltalte således ikke adgang til at høre lydoptagelsen af den pågældende forklaring efter det foreslåede stk. 3. Hvis tiltalte nok har skullet forlade retssalen under en forklaring, jf. retsplejelovens § 856, men har hørt forklaringen via lydtransmission til et sidelokale, har tiltalte derimod sædvanlig adgang til senere at høre lydoptagelsen efter det foreslåede stk. 3.

Udtrykket ”tiltalte” omfatter personer, der på det tidspunkt, hvor forklaringen blev afgivet, var tiltalt i sagen. Det er uden betydning, om den pågældende er tiltalt på det tidspunkt, hvor der anmodes om adgang til at høre lydoptagelsen, eller om den pågældende i mellemtiden er blevet domfældt eller frifundet. Der foreslås ikke anden tidsmæssig grænse for tiltaltes adgang til at høre lydoptagelsen end den, der følger af forslaget om, at optagelsen skal slettes 1 år efter sagens endelige afgørelse, jf. nedenfor om det foreslåede stk. 6.

Det foreslås i stk. 3, 2. pkt., at tiltaltes gennemlytning af en lydoptagelse af en forklaring kan ske hos retten eller forsvareren. Forsvareren kan således få udleveret en kopi af lydoptagelsen og må lade tiltalte høre optagelsen. Forsvareren må derimod ikke overlade en kopi af lydoptagelsen til tiltalte eller andre. Tiltalte kan endvidere høre lydoptagelsen hos retten, hvilket normalt kun vil være relevant i tilfælde, hvor tiltalte ikke har en forsvarer.

Det foreslås i stk. 3, 3. pkt., at lydoptagelser i øvrigt ikke er genstand for aktindsigt. Retsplejelovens almindelige regler om aktindsigt i sagens dokumenter gælder således ikke for lydoptagelser af forklaringer under den foreslåede forsøgsordning. I stedet gælder de foreslåede regler i 1. og 2. pkt. (samt det foreslåede stk. 4 om optegnelse i retsbogen af indholdet af en forklaring, der er lydoptaget).

Det er forudsat, at anklagemyndigheden efter anmodning skal have udleveret en kopi af lydoptagelsen. Der foreslås ikke nogen lovbestemmelse herom, hvilket er i overensstemmelse med lovgivningspraksis på retsplejelovens område med hensyn til anklagemyndighedens adgang til at få kopi af retsbogstilførsler, sagens dokumenter mv.